

Landstingets Forhandlinger. (51.)

1793. 1. Febr. 1899: Forespørgsel til Indenrigsministeren. 794

dette Spørgsmaal. Det anser jeg for komplet umuligt. Det eneste, der er muligt, er at tage fat paa en rationel Gennemførelse af den personlige Kommuneskat i sin Helhed, ikke stykkevis.

Slutningen af den højtærede Indenrigsministers Bemærkninger kan jeg til Dels tiltræde. Den højtærede Indenrigsminister gjorde gældende, at de Skattelovforslag, som for Øjeblikket ligge paa Tingets Bord, i Virkeligheden bidrage til at lette Hartkornets Byrder. Dette er rigtigt; og dernæst bidrage de ogsaa til en retfærdigere Beskatning. De komme altsaa efter mit Skøn i høj Grad de ærede Forespørgeres Ønsker i Møde. Da de Herrer Forespørgere saaledes ere opfyldte af den samme Trang som vi, saa skulde de gøre os den Tjeneste at gøre, hvad de kunne, for at støtte Regeringen i Gennemførelsen af dette Punkt i Regeringslovsforslaget. Jeg er enig med den højtærede Indenrigsminister i, at vi paa dette Punkt ere paa den rette Vej, og ligeledes deri, at lykkes det os at gennemføre disse Lovforslag, ere vi et godt Skridt fremme ad Vejen hen imod Løsningen af den kommunale Beskatning. Saa skal det nok vise sig inden ret mange Aar, at vi have en ganske anden frugtbar Jordbund for Gennemførelsen af Kommuneskat i det hele taget end i dette Øjeblik.

Neergaard: Jeg for min Part vil bringe en Tak til de ærede Medlemmer, der have stillet denne Forespørgsel. Denne Sag er selvfølgelig behandlet i dette høje Ting før, men den hører til de Sager, som stadig maa tages op igen. Det er af den ærede Indleder (la Cour) fuldstændig bevisst, at Hartkornsskatten saavel til Sognekommunen som til Amtsrepartitionsfonden er temmelig uretfærdig; og den højtærede Minister har ogsaa indrømmet det. Naar der er Tale om en Forandring, og der fra et enkelt Medlems Side blev hævdet, at vi skulde komme hen til en fuldstændig Afskaffelse af Hartkornsskatten, saa vil jeg indrømme, at Hartkornet paa Grund af Tidernes Forandring i Virkeligheden ikke længere er en retfærdig Basis for Skattepaalæg. Men skulle vi til en Forandring eller fuldstændig Ophævelse af Hartkorn-

skatten, vilde jeg dog først vide, hvad vi faa i Stedet. En Formue- og Lejligheds-skat vilde jeg anse for lige saa uretfærdig som den anden; den vil i alt Fald være en i høj Grad uheldig Skat. Det vilde selvfølgelig være en anden Sag, hvis man kunde komme til at ligne en Indkomsts-kat efter af Staten fastsatte Regler, men det ligger desværre ikke for i Øjeblikket.

Forespørgselen drejer sig efter min Mening om at faa inddraget de Indtægter i Kommunen, som i Øjeblikket ikke betale Skat, og i den Henseende synes jeg, det vilde være naturligt at søge at skaffe en Ekstraskat af de Virksomheder i Kommunen, som ikke drive Landbrug. Jeg kan ikke se, at dette ikke skulde kunne lade sig gøre. — Dette er Forholdet over for Sognekommunen. Over for Amtskommunen er Forholdet endnu uheldigere. Ganske vist kan denne, som allerede nævnt, ifølge Landkommunallovens § 50 bestemme, at $\frac{1}{3}$ kan lignedes paa Sognekommunerne, men i Virkeligheden bliver denne Ligning ogsaa udskreven af Sognekommunen, og den kommer kun for saa vidt til at ramme dem, der ikke have Hartkorn, som den bliver lignet paa Formue og Lejlighed. Den sidste ærede Taler var saa elskværdig at sige, at denne § 50 har ikke meget at sige, og det tror jeg heller ikke, thi den Maade, hvorpaa den gennemføres, er uretfærdig, idet Amtsrepartitionsfonden faktisk udreder store Udgifter, som i Virkeligheden slet ikke høre Landbruget til.

Den sidste ærede Taler omtalte det Mål, der maa sættes for Skattereformerne, og jeg er med Hensyn til det første, det ærede Medlem nævnte, nemlig, at Maalet skulde være, at Skatterne skulle ramme den rette Skatteevne, fuldstændig enig med det ærede Medlem, men det er ikke ganske let at udføre dette i Virkeligheden. Naar det ærede Medlem imidlertid sagde, at det andet skulde være, at Indtægten skulde beskattes, hvor den flyder, saa var det rigtignok en Grund til at beholde Hartkornsskatten, thi der bliver Skatten jo netop i Kommunen. Jeg skal dog ikke komme ind paa de store Spørgsmaal om mellemkommunal Beskatning, men skal nøjes med disse Bemærkninger, idet jeg skal indskrænke mig til at gentage, at det er i